

Capitulum tertium

De labore et oratione sacerdotum.

¶ Capitulum tertium.

Postolus paulus sic ait. Qui nō vult operari nō manducet et tūc digne mercedem accipimus. si prius boni operarij fuerimus. q̄ si non laboramus et manducamus? tanto maioris criminis rei erimus quanto beneficia dei indigne sumimus. Oportz ergo vīseruiamus ei a quo pascimur. Si sine periculo anime sumere volumus hec que nobis distribuit. Et tanto solliciti esse debemus in bono ope et seruitio dei quāto ea percipimus sine magno labore. Nā quid mirū. si qui temporalibus negotijs occupant. minus studiose viuunt. si frequēter cogitationibus. locutionibus atq; actibus suis deum offendunt. Ex quo vsus seculi hominem quandoq; inuitū ad peccādum trahit. Hī vero quibus cura mūdi et peccandi occasio deest. quanto minus religiose viuūt. tanto grauius iudicem super hū offendunt. Unde. Psalmi. In labore hominū non st̄. et cū hominibus nō flagellabunt. ideo tenuit eos supbia. ¶ Bern. ait In labore hominū nō sunt vani et otiosi sacerdotes. Lū em̄ cuncti status hominū aliquid laboris habeant et aliquid voluptatis. Clerici quidem inter hec nouo quodā artificio discernentes. totum qđ delectat in quolibet statu elegerūt. et totum quod molestat respuūt. Et ideo qz in labore hominū non st̄ et cū hominibus nō flagellabunt. et ideo cum demonibus torquebunt. Nam sacerdotes nō solum ex caritate fraterna sed ex precepto et iustitia p alijs orare tenent. vt habetur in. c. Quia sacerdotes. r. q. i. Ubi dicit. Sacerdotes pro omnibus orare debent. qz elemosinas et oblationes recipiūt. st̄ etiam sup populū dei p̄stituti. et vite dispendia eis dantur. vt in ieiunio et fletu et planctu. sicut olim plorabant sacerdotes et leuite peccata populi que cōmedunt deplorent. Jobe. i. Et vt morte bonorum pastoz. vigilias noctis sup gregem suum custodiāt et in orationibus vigilent. Et quanto sacerdotes digniores sunt. tanto facilius in necessitatibus p quibus clamant exaudiunt. i. q. i. Ipsi sacerdotes. ¶ Item non solum sacerdotes. sed et omnes clerici maxime beneficiarij ex precepto ecclesie et ratione iustitie tenent ad horas. Unde etiā clericus beneficiatus. et etiā

*Orat pro d. h. v. l.
notat. p. m. d. o. b. e.*

in minoribus ordinibus constitutus quatumcūq; simplex bene-
 ficiū habet tenet ad horas duplici ratione. ¶ Primo ratione
 precepti de cele. miss. Dolentes. De. cle. p. i. Quod a te. ¶ Sec-
 cundo ratione iustitie. qz idcirco a laycis date sū redditus ve
 ipsi in officiū eoz vices supleant. alias fatiunt primo iniuriā.
 cui pro temporalibus nō refundant spiritualia. cum tñ beneficiū
 datur ppter officiū. vt patz in ca. Quia per ambitionē de nup.
 li. vi. Ratio hec est secundū. Hosti. Quod sicut vir tenet vxori
 necessaria ministrare. et si etiam vxor viro debitū reddere non
 posset. xxx. q. vi. q. pposuisti. Sic et talis clericus sponsam suam
 spiritualem. i. ecclesiam. licet debitū sustentationis nō percipiet.
 tenet eam adhuc inofficiare. Et dicat cū apostolo paulo. Scio
 saturari. esurire et abūdare. et penuriā pati. omnia possum in eo.
 qui me cōfortat. Et ad. Philip. iij. Sed beu sū multi clerici
 qui nō ex caritate orant pro alijs nec pro se. nec mouent ex pre-
 cepto ecclesie. nec iustitia ad reddendū spiritualia p temporalib⁹
 que percipiunt. Cum tamen dimittētes horas aut alia ad que
 ex pcepto ecclesie tenent peccent mortaliter. eozq; facta fatiunt
 cōtra preceptū ecclesie. iij. di. Deniq; De maio. et obe. c. ij. Sūt
 insup nōnulli quibus videt sufficere vt capellanos habeāt. Qui
 coram eis dicāt horas. 7 missas celebrent. dum ipsi latam vitam
 habeant et cōmessationibus vacent. Et qui vix quater in anno
 celebrant missas. Et etiam interesse recusant. Et si intersunt.
 chori silentiū fugientes. cōfabulationibus insistent in ecclesia. cū
 tñ hoc et similia sub penā suspensionis inhibeat. In. c. Dolens
 tes. In de. cele. missa. Cōtra quos etiam beatus. Gregorius. in.
 Dne. sup euangelio. Designauit ihesus sic inuehit. Quid nos
 pastores agimus qui et mercedē cōsequimur. Et tamen operari
 nequaquā sumus fructus quidē sancte ecclesie in stipendio quotti-
 dianō pcepimus. Sed pro eadem ecclesia minime p̄dicando la-
 boramus. ¶ Pensamus inquit cuius dānationis sit. sine labore
 hic percipere mercedē laboris. ecce ex oblatione fidelīū viuimus.
 Sed qd pro animabus fidelīū laboremus ignoramus. illa in
 nostra stipēdia sumimus que p redimēdis peccatis suis fideles
 obrulerūt. Nec tñ contra peccata eadem. vel oratōis. vel p̄dica-
 tionis studio vt dignū esset insudamus. Nec ille. Sunt adhuc
 aliqui apud se male cogitantes. reputantes se nimis nobiles ad

BB iij

Capitulum tertium

Spiritualia exercenda. videlicet. vt predicent plebi. et ministrant
eis sacramenta. et vt ceteris chorū visitent. et diuinas laudes
decāant. atq; vt in suo ordine ministrēt. erubescūt cristo seruire
et salutem horū quorū peccata cōmedunt procurare. Nō attē-
dentes hanc summā ingenuitatē esse cristi milite nec esse excel-
lentius ministeriū q̄ diuina ministrare sacramēta cunctoꝝ cri-
minū expiatiua. Sed tu reputas te nobilem. qz amas canes.
homo vero religiosus nihil decanibus curat. S; studet amare
deum suum. tu vero seruus peccati. Quia olim dicebant nobi-
les quasi nō viles. nūc autem nostris temporibus dicunt quasi
in vitijs notabiles. Boni vero dicunt milites et ministri ecclē-
sie. et pconsequēs angeli vocant. vt habet. Mala. ij. Quia an-
gelus domini exercitū est. ymo dii vocant. Ego. xxiij. Ubi do-
minus pcepit dicens. Dhs nō detrahes idest sacerdotibus q̄
ppter excellentiā ordinis. et officij dignitatem deoꝝ nomie nūc
cupant. Sed qz hanc dignitatem nō aduertentes sine erube-
scentia precii sanguinis et peccata populi cōmedunt. Quid in-
stius inde sequet. nisi q christus erubescat eos presentari cum
electis patri suo celesti. Iuxta illud. Qui me erubuerit et meos
sermōnes hūcilius hominis erubescet cū venerit in maiestate
sua. Lu. ix. Si quis vult venire post me tollat crucē suam quot-
tidie. nō semel in anno videlicet in ebdomoda palmaꝝ et sequat
me. vt vbi ego sum illic sit et minister meus. Ecce cristus nos
pcessit. dando nobis exemplū. vt quemadmodū ipse fecit. ita et
nos faciamus. Porremus igit quottidie crucem nostram idest
sanctam et virtuosam vitā. et sequamur cristū ore. corde et ope

Hoc fac mi frater et viues. ¶ Exemplū ponam tibi de optimo
sacerdote videlicet de beato Joanne damasceno. cuius vesti-
gia debemus sequi si volumus venire ad dñm nostrū ihesum
xpm. et ad eius gl̄iosissimā matrem mariā. De quo scribitur in
cronicijs q brūs Johes damascenus fuit in curia Soldani
regis babilonis famosus ph̄us. strenuus pedagogus et fide-
lis mgr filij regis. Sed postq fidem catholicā agnouisset. fidē
acceperit. et factus est capellanus regis grece. et oēm suāz phi-
losophiā sacre theologie subiecit. et maxie ad laudem virginis
fuit accensus. et eā corde et anio multis dictaminib; exaltabat
pulchrū librū fecit de eius assumptione. Item trāstulit librū qui

*Nō nobiles qui
disputant*

*Ego d. legimus dñm
nō vult nobiles*

intitulat Barlaam ad iofaphat de greco in latinū. Accidit autē
 post longum tēpus quo de Soldano ad regem grecorū venit
 ut in palatio regis grecorū domini sui quadā die sparsim ipsi
 capellani littere inuenerent. ipsius etiā sigillo sigillate. quorū te
 nor talis erat. q̄ ipse capellanus regem suū. et potētiōres gretie
 prioridno soldano tradere vellet. si cū exercitu in breui in gre
 nam se trāfferet. Luz autē rex hmoi litteras legisset. obstupuit
 vehemēter. et vocato capellano suo has lrās coraz oculis suis
 ostēdit. qui videns p̄gruentiā scripture p̄ter et sigillū suū. et tñ
 sciens innocentia suā perterritus est dicēs. Deus qui nouit oia
 anteq̄ fiant scit qz innocēs sum huius rei. Tunc quidā de cir
 cumstātibus dixit. Quis em̄ fur seipm condēnat. Tandem rex
 habito p̄silio. crudeli morte voluit cūmpdere. sed recordatus
 suozū seruitorū fidelū iussit sibi manū dexteraꝝ amputari. ne
 de cetero posset sic cōtra eum scribere. Qui sic mutilatus mor
 encurrit ad oratoriū coram ymagine beate marie p̄ginis. flexis
 genibus. lugubri voce. et p̄fusus lacrimis dicebat. Ecce mater
 p̄pimerces mea. ecce fidelū laborū meozū remūeratio miseran
 da. Tu dñā quondā eras dolentiū consolatrix. Dum p̄o hmoi
 lamentatōes vsqz ad noctē. et vix p̄e dolore oculos clauderet
 et quasi in exarsi laceret. beata p̄go maria ei apparuit dicēs ita
 Amice cur lesionē tuā mihi p̄e alijs imputas. cū tñ manū tu
 am non iusserim amputare. Cui ille. O dñā si tibi placuissent
 mea carmina. vtqz ne manū meā pdidissē obstitisses tam in
 nocēti. Sed si dicta uero amplius scripturū velut hacten⁹ feci.
 nō potero p̄mēdare. Cui beata p̄go. Extende inq̄t brachium
 tuū mutilatū. et tibi manū mortuā in offitūz pristinū repabo.
 nec credas me tua dictamina cōtēpisse. qui manu recepta miro
 et inestimabili gaudio replebat. et sue dulcissime sanatrici gra
 tes vt decuit referebat. ip̄a quoqz virgo maria retulit ei qualiter
 filius soldani regis babilonie cuius quondā fuerit pedagogus
 ad viciscendū rigorē scolastice discipline quas sibi indefinenter
 adhibuerit in iuuetute p̄dictas scripssisset lrās et occulte sibi in
 piculū sui regis grecorū in pallatiū trāsmisisset. Naz idē perfu
 dus adolescēs formā sigilli modūqz scripture m̄grī sui bñ nouit.
 Hanc autē facto felix ille capellan⁹ ad celebrandū missam sue
 p̄amande sanatrici se multū hilariter et deuote put decuit p̄e

Capitulum tertium.

parauit. Fama igitur diuulgata quod capellanus manum suam quam per
diderat rehaberet. conuenit vniuersalitas. ut cum rege videret tunc
inauditum et grande miraculum. Et finita missa rex cum suis ad pe-
des capellani corruit: postulas veniam de commissis quam et impe-
trauit. sibi quoque statim capellanus rem put gestas erat retulit. Au-
ditis pro sermonibus istis. omnes glorificauerunt virginem mariam.
que non deserit spantes in se. O mi frater considera perba et rem ge-
stam. et scribe in cor tuum quod gloriosum et fructuosum est iugiter ser-
uire summo principi celestis patrie domino nostro ihesu christo. et eius be-
atissime genitrici virgini marie in sancta et casta vita. sicut iste
damasc. fecit. Hanc quicumque damnat sibi inobedientes. sic eodem
tra in infinitum exaltat hic et in futuro seculo sibi seruientes. Sed
heu amatores huius seculi. sicut tu es mi frater. non attendunt ista
sed huic seculo omnes sunt agglutinati. quous pluries ammoueant.
iam per prospera. iam per aduersa. iam per perba. iam per inspirationem
tamen non curant et quasi insani et frenetici errant. Sicut ait beatus
Hieronymus. Ludere et pergaudere cum hoc seculo non est hominis sensati
Sic fuit iste damascenus. qui cor mentis non cum seculo habuit
iocundum et letum. sed cum deo et eius matre maria. Non est enim ve-
rior infantia quam huius seculi letitia. Augustinus. Gaudium mundanorum
est gaudium freneticorum. Ratio quare multi intrant in perditionem per
latam et spatiosam viam hec est. put scribit Ecclesiastes. Peruersi dif-
ficile corriguntur et stultos infinitus est numerus. qui heu potius
respiciunt presentem vitam quam terminum eius sequentem. quibus loquitur
Iohannes Crisostomus. dicens. Non aspicias quam aspera sit via. sed attende
quo dirigit. nec considera quod ardua sed vbi desinit. Ex quibus eli-
citur vnum quod valde timendum est. scilicet durante statu moderni temporis
infinitis malis erigentibus que heu vbi quoque terrarum iam currunt
pauci erunt de numero saluandorum. quod innuit saluator dicens. Dul-
ci sunt vocati pauci pro electi. Non quod ab initio mundi pauci saluentur
sed secundum doctores quo ad multitudinem damnatorum pauci dicuntur
tunc. Nam inter bonos et malos hec est distantia. quod mali volunt
facere festum ante vigiliam. volentes in hoc seculo gaudere temporaliter.
et in futuro seculo faciunt vigiliam per festum quod hic habuerunt. et eter-
naliter flebunt. quod beatus innuit beatus Gregorius. in omel. xi. super illo ver-
bo. Ibi erit fletus et stridor dentium: sic itaque inquietis presentia gau-
dia secunt perpetua lamenta. Hic fratres vanam letitiam fugite si

Folium xi.

Illic flere et lugere timeatis. Si vero dicis. Durus est hic sermo. non possum mundū spernere et propriam carnem odio habere. Respondeo tibi. dic mihi mi frater ubi sunt amatores mundi. qui ante te pa nobiscum erant. nihil ex ipis remansit nisi cinis et vermis. Comederūt. biberūt. riserunt. et duxerunt in bonis diebus suos. et in puncto ad inferna descenderūt. Hic caro eorū verbis. illic anima eorū eternis ignibus deputat. Quicquid illis accidit tibi accidere potest. quia homo es. homo de humo limus de fimo. de terra es de terra vivis et in terram ibis mi frater. Et hec de tertio capitulo.

De vitio luxurie et de alijs vitijs.

Capitulum quartum.

Impe sacerdotes vitio luxurie laborantes cōiter in numeris criminibus. et mortalibus peccatis implicatur et involunt. sicut et infra scriptis certissime comprobabit. Dato enim vno inconuenienti plura subsecunt. propter quod sacerdotes et clerici deberēt esse continentēs et casti. nec oīno mulieribus cohabitantes. sicut quod eis precipit e contra de cohabitatione. et mulieribus. A nobis. Deu sed in oppositū multi fatiunt sacerdotes. qui quasi totū diem. et cum hoc preter noctis non modicā cōsumunt in ludis ratiollorū. cum quo eodem die filiū tractauerūt. huiusmodi peccantes continue mortaliter. quia per talem ludū absque intermissione desiderant bona proximi cuiusdam damno. quod vniuersis est contra fraternā caritatē. et contra diuinū mandatum. Tales enim sacerdotes indigne corpus christi sumentes magis delinquit quam hi qui eum crucifixerunt. quia isti quantum in eis est cum quotidie crucifigunt. De his autē Augustinus. in persona christi. Peccator tu sacerdos noli me amplius affligere tuis peccatis. plus enim ledit me vulnus peccati tui quam vulnus lateris mei. Quod probat beatus Ambrosius. sic dicens. Qui indigne sumunt corpus christi. idem est. ac si eum interficeret. immo et tales meretricibus equipantur. Iere. iij. Frons meretricis facta est tibi. non luiti crubescere. Nec mirū si meretricibus luxuriosi sacerdotes assimilentur. cum apostolus dicat. Qui adheret meretrici vniū corpus efficitur cum ea. i. cor. iij. h. vi. Deu deu quotiens fit quod tu sacerdos sis corpore in altari tractans filium virginis manibus

Non h. p. d. e. m.